

[Formanden.]

Medlem af folketinget Ninn-Hansen har meddelt mig, at han ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren at godkende den af Danmarks aktive Handelsrejsende oprettede arbejdsløshedskasse?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal hermed fremsætte forslag til lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker samt forslag til lov om retten til fotografiske billeder.

Af disse to lovforslag er det førstnævnte langt det vigtigste og mest omfattende. Om forslaget til ny fotografilov skal jeg sige nogle ord senere hen.

Udtrykket „ophavsretten til litterære og kunstneriske værker“ er en samlende betegnelse for de retsregler til beskyttelse af de skabende kunstnere, som man hidtil har rubriceret dels under forfatterretten, dels under kunstnerretten, og den foreslåede lov er tænkt at skulle træde i stedet for lov nr. 149 af 26. april 1933 om forfatterret og kunstnerret.

Lovforslaget er resultatet af et nordisk samarbejde, og forslag af et lignende indhold som det forelagte fremsættes omtrent samtidig med dette i de lovgivende forsamlinger i Norge og Sverige og kan i nær fremtid også ventes i Finland. Endelig er der mulighed for, at også Island på et senere tidspunkt vil søge en tilsvarende lovgivning gennemført, således at vi — om forslagene går igennem i alle landene — vil få i det væsentlige ensartede regler i hele Norden på dette retsområde.

Det er indlysende, at den ophavsretlige beskyttelse for at være effektiv må respekteres også uden for forfatterens eller kunstnerens hjemland. Det er ikke nok for en

ophavsmand, at han har eneret til sit værk her i landet. Han må så vidt muligt beskyttes mod andres udnyttelse af værket, ligegyldigt hvor denne udnyttelse finder sted. Det bedste ville naturligvis være, om lovreglerne var ens overalt, men nogen praktisk mulighed for at nå frem hertil har hidtil ikke foreligget. Man har i stedet hjulpet sig med internationale aftaler, af hvilke den for Danmark mest betydningsfulde er den såkaldte „Bernerkonvention til værn for litterære og kunstneriske værker“. Bernerkonventionen stammer fra 1886, men er senere flere gange blevet revideret, senest ved en konference i Bruxelles i 1948. Den omfatter i dag næsten alle europæiske lande bortset fra Sovjetunionen og desuden et betydeligt antal stater uden for Europa. De fleste amerikanske stater står derimod udenfor.

Bernerkonventionen forpligter ikke de lande, der har sluttet sig til den, til at have de samme regler om forfatter- og kunstnerretten. Som medlem af Bernerkonventionen har vi blot påtaget os at behandle skabende kunstnere fra de andre lande på samme måde, som vi behandler vore egne, samt til at give en beskyttelse, der opfylder visse i konventionen stillede minimumskrav.

Heller ikke inden for de nordiske lande hersker der retsenhed på ophavsrettens område. Men vort grundsyn på disse spørgsmål er det samme, og de kulturelle og sociale forhold i landene er så ligeartede, at tanken om at tage et arbejde op for at skabe en sådan retsenhed må siges at være nærliggende. Her er et helt naturligt område for det nordiske lovsamarbejde.

Det er derfor ikke overraskende, at regeringerne i Norge, Finland, Sverige og Danmark i 1938 besluttede sig til at følge en henstilling fra de nordiske forfatterorganisationer om at indlede et samarbejde på dette felt. Hvert land udpegede sine sagkyndige til at deltage i forhandlingerne, og de danske delegerede blev departementschef Fr. Graae, der afgik ved døden, inden arbejdet var ført